

Pieśń dwudziesta dziewiąta

BIANKA ROLANDO

BIAŁA KSIĄŻKA

PIEKŁO

Pieśń dwudziesta dziewiąta. Fenrir schowany śpiewa

Czy mogę się dołączyć do tej grupy rzeźbionej?
Będę w tle, jako cherubin nadmiernie owłosiony
Wzbogacę ten układ nierytmiczny ślinotokiem mym
Zawsze ten dodatkowy aspekt i tajemnicę zawrę
byście tym bardziej byli zagubieni w szelestach
Wysiewam wam nowe słowa, które będą suszone
przechowywane na piecach kaflowych z boku
Pełnę do ciebie jako Fenrir wzywany przez siebie
Schowane jest wszystko we mnie, pod plandekami
pozwiązane, nigdy przedtem nierozłożone
Podzespoły przewożone, niepołączone w całość
tajnie przechowywane, nocami przenoszone w dal
Choć nigdy nie byłem autorem śmiercionośnym
w głowie torturowałem stada tłuszciochów pączowych
często przymykałem oczy, bym zasy trupie widział
Zbierałem do mojej duszy wszelkie niegodziwości
Oto ja, nowy misjonarz, nowy Fenrir zmartwstańczy
unicestwię cię językiem, przykrościami nadziewanymi
unieszczęśliwię cię sobą słownie sto tysięcy razy
Fenrir mieszka w wynajmowanym wiecznie pokoju
jego głównym zadaniem jest niszczenie dookoła
Pulchne, różowe twarze niszczone są przeze mnie
Autor scenariuszów tragicznych objawiony wam
z misternie planowaną intrygą zaskakującą zawsze
To ja dobieram odpowiednie role płaczące aktorów
Płacę ich kwestie narzucone tak, że się łamią
wpadają w depresje harmoniczne, leczą się mną
wpycham w nich mój jad w kształcie drogowskazów
po to, by na wieki zaginęli w odstępach leśnych
przywiązani przez siebie do drzew przy drogach

Jako drugie dziecko chłodnych rodziców tliłem się
Od początku, od kiedy pamiętam jedyne uczucie
nienawiść do wszystkiego dobrego
Cynicznie wykorzystywałem osoby bliskoznaczne
szybko zostałem z domu wyrzucony bezpowrotnie
Pracując w teatrze jako sztukmistrz reperujący
dorabiałem nowe elementy ze starych scenografii
manipulowałem ich starymi znaczeniami w nowych
w nowych premierach występowały historie dawne

Bardzo skomplikowaną i wyrafinowaną grę tworzyłem
Stół, na którym zapija się bohater, przerabiałem na kołyski
szubienicę zamieniałem na krzyże, a je na deski wychodka
Nikt mnie nie lubił, ale byłem bardzo oszczędny w pracy
potrafiłem detali używać setki razy, modułując, klejąc
Pozwalałem sobie z czasem na manipulacje aktorami
Przynosiłem im fałszywe informacje na patenach
oni wsysali je nieświadomie ode mnie, padali ofiarami
Ofiary nowego scenariusza, co ma ciemny grzbiet
W głównych rolach u mnie grały niegodziwości
Niektórzy wpadali w alkoholizm, inni się rozwodzili
aktorka odeszła na leczenie psychiatryczne na zawsze
Wtedy poznałem dziewczynę, posiąść ją chciałem siłą
Ona bała się mojego oblicza pełnego złości malowanej
uciekła ode mnie pełna hysterii, nerwowości jakiejś
Nauczyłem się ją tak nienawidzić, jak nikogo wcześniej
myśląc o niej, spijałem leki uodporniające mnie na nią
gdy cały szerniałem z gniewu w sobie, byłem gotów
Ona była śmiertelnie zakochana w jakimś jasnoookim
Uknułem misternie tę historię tak, że ona nie wiedziała
Przez listy, przez przypadkowe rozmowy i oszczerstwa
powoli, konsekwentnie, przez dwa lata mych strategii
doprowadziłem ją do samobójstwa w zapomnieniu
Ma księżniczka nawet nie wiedziała, jaką rolę zagrała
na pewno by dostała masę głównych nagród za grę
Złoto za rolę pierwszoplanową u takiego reżysera jak ja
Drugoplanową rolę teraz miał zagrać mój brat rodzony
który zawsze był do mnie porównywany jako lepszy
Pewien czas mieszkał u mnie, miał kryzys z żoną
Przez tygodnie szczepiłem go nienawiścią i gniewem
ostatecznie zrezygnował z pracy, zaczął pić dużo
Widziałem, jak leżał zarzygany pod moimi drzwiami
prosił mnie o radę i wskazówki, o didaskalia
Staralem się jak mogłem operować go amatorsko
Zgodnie z przewidywaniami, planami, zabił żonę
w szale, w zazdrości wpadł do domu i udusił ją
tak jak mu to wcześniej ktoś szeptał do ucha, ktoś
Oskarżony o zabójstwo został skazany na 15 lat
Jego więc odłożyłem do mych zapasów na zimę
gdy wyszedł, nie zapomniałem o nim, zapił się
Tak mój byt niewidoczny, acz nadrzędny trwał
Doczekałem późnej, samotnej, dobrej starości
Na półkach mej biblioteki stały scenariusze
zwijały się ich strony z bólu, do brzuchów zwijane
Imionami je nazywałem, rozpoznając w nocy
Czytałem te albumy ze zdjęciami, podziwiając się
Fenrir skryty, Fenrir szary, już nie zapomnisz mnie
Do końca zachowałem wielką trzeźwość umysłu
Niewłaściwe narządy w niewłaściwych funkcjach
w trakcie operacji woreczka żółciowego, burego
niewłaściwe detale w nieodpowiednich miejscach
spowodowały całkowitą katastrofę w moim ciele
Mój uśpiony oddech się wytrącił, zbudziłem się inaczej
Czułem jakieś zagęszczenie spersonifikowane i wielkie
dałem się wszyć w smycz Jego, ciągnął mnie teraz
za te nici, których kiedyś używałem, niewidzialne ciągnął
zaciągał mnie z tego przydługiego spaceru do domu

Fenrir haftowany w detalach bolesnych zaczął się pruć
coraz boleśniej pozbywany swej ukrytej, bogatej sierści
Mój nowy właściciel wołał już do mnie w gniewie
Do nogi, głupi psie, gdzieś ty się podziewał, Fenrirze?

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest udostępniony na licencji *Licencja Wolnej Sztuki 1.3*.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/rolando-piesn-dwudziesta-dziewiata-fenrir-schowany-spiewa>

Tekst opracowany na podstawie: *Bianka Rolando, Biała książka, Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2009.*

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów autora. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopeć, Jan Szejko, Paulina Choromańska, Paweł Kozioł.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).